

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Istre.

13. oktobra. [Izv. dopis]

Kakor se javlja iz Poreča je vlada vender „milostno“ pripoznala, da so v Istri „tudi“ Slovani. Pri odpreti deželne zbornice spregovoril je namreč vladni komisar — prvič, odkar ta zbor obstoji — nekoliko besed v hrvaškem jeziku. To je nekaj ali vrlo malo. Saj je lani vlada, prisiljena po odločnosti slovanskih poslancev, v zboru izjavila, da je slovansčina enakopravna z italijansčino. To izjavila je vlada v Depretisovi dobi.

Zdaj, ko ima vodja Rinaldini uvesti mir in red, pričakovali smo, da se bode v zmislu lanske izjave postopalo tem bolj, ker so naši poslanci številno mnogo jačji. A na to opravičeno pričakovanje pala je ona mrvice „milosti“ raz vladino mizo! S svojim čudnim postopanjem dokazala je vlada samo, da Slovanov, večine istrskega prebivalstva več tajiti ne more. Ob jednom pa je z vedenjem svojega zastopnika postavila se v odločno nasprotje s svojo lansko izjavo.

Hotela je pokazati, da imajo Italijani, manjšina prebivalstva, vse prednosti pred Slovani. Naznanila jim je v italijanskem jeziku, da je Njega Velečastvo cesar imenoval za deželnega glavarja dr. Campitellija in za njegovega namestnika v predsedništvu zbornice dr. Dukića. Ni se jej vredno zdelo vse to razlagati tudi Slovanom, češ, vsaj bodo videli, kdo se bode usel na predsedniški in kdo na podpredsedniški stol. Vladni zastopnik vedel se je, kakor da bi ne bilo Slovanov ni v zboru ni v deželi! Celo obljubo prečital je predsedniku in podpredsedniku v italijanskem jeziku!

Stoprv potem, ko je vladni zastopnik čul, da podpredsednik ne posnema deželnega glavarja, nego da obeča v svojem jeziku, ko je čul tudi hrvaški nagovor podpredsednikov, prišlo mu je na um, skazati Slovanom „milost“ in spregovoriti nekoliko besed v hrvaškem jeziku.

Tako neopravdano, parlamentarnim običajem protivno in za nas Slované žaljivo postopanje je dokaz, da se v Trstu z umirovljenjem Depretisa nič spremenilo ni. Tam vlada zdaj, kakor je vladal tudi prej — gosp. Rinaldini. Prepričani smo, da

naši poslanci z ono mrvice „milosti“ nikakor zadovoljni biti ne morejo. Saj še nikdar za milost prosili neso, nego zahtevali so vedno odločno, naj pravica zavlada. Ta zahteva izražena je tudi v njih programu, objavljenem pred volitvami.

Vedno smo pazljivo sledili delovanju naših poslancev. Zato ni najmanj ne dvomimo, da bodejo nasproti vladi zavzeli ono stališče, katero je pri merno na tako preziranje od njene strani.

Potrebno je to, kajti samo odločnost bodisi proti vladi, bodisi proti protivnim nam sodeželanom, nas more spasiti. Vsi uspehi, katere s polnim zadovoljstvom že opazujemo, so plod odločnega delovanja, kateremu je bila vlada vedno nasprotna.

Zle posledice sedanjega vladnega postopanja se že kažejo. Italijani bili so pripravljeni na to, kar bi bilo moralo nastopiti vsled slovanskih uspehov pri zadnjih volitvah. Vedeli so, da mora biti podpredsednik iz zborove manjšine in da mora vlada zavzeti ono stališče, katero je označila v lanski izjavi. Sprijaznili so se bili že naprej z novimi razmerami, ne radi, nego prisiljeni, ker so vedeli, da drugače biti ne more. Duh pomirljivosti prešinjal jih je posebno od onega dne naprej, ko je pal Depretis in se je sodilo, da dobi politika v Primorju drugo smer. Računali so z obstoječimi faktori in bili smo vsi prepričani, da se bode povrnil mir v zbornico sv. Frančiška in da bode sledilo plodonosno delovanje, ker bi se bilo ostrine političnega oasprotstva ublažile. To poudarjal je tudi dr. Campitelli v svojem nagovoru, katerega je čital, torej še prej pripravil.

Ali, evo vlade, ki je vse pokvarila Italijanski večini vzrasel je, kakor javljajo včerajšnja poročila, zopet greben. Prepričala se je v 1. seji, da vlada ne misli tako postopati, kakor bi morala in precej je izpuhtel duh pomirljivosti ter se pokazala zopet ona stara, predrzna brezozirnost. Deželni odbor pripravil je bil poročilo o volitvah v zmislu pravilnika, t. j. da se odobre oni mandati, proti katerim ni ugovora, a da se izroče posebnemu odboru akti o onih volitvah, o katerih so protestiloženi. Večina pa je te predloge vsprejela samo glede mandatov svojih pristašev, a ni niti jednega od manjšine verifikovala, nego vse izročila odboru!

S tem činom vrgla je rokavico manjšini in boj se mora pričeti.

To je prvi uspeh sedanje „pomirljive“ politike vodje Tržaškega namestništva. Drugi bodejo sledili. Znamenit bode gotovo tudi oni o priliki volitev v Tržaški občinski svet, ki je ob jednom deželni zbor. Te volitve so pred vratmi. — Tržaški rodoljubi, pozor torej!

Deželni zbor kranjski.

(III. seja, dne 15. oktobra 1889. l.)

Deželni glavar dr. Poklukar naznanil, da se je presvetli cesar zahvalil za čestitko deželnega odbora o priliki imendne. (Živioklici.)

Poslanec Pfeifer je naznanil, da se ne more udeležiti današnje seje. Deželni glavar naznanil prošnjo učiteljske konference za zvišanje učiteljskih plač, izročeno po poslanci Šukljeji.

Poslanec Dragoš izreče se odločno proti povišanju učiteljskih plač, kajti beda mej kmetovalci je velika, kako naj se plače zvišujejo učiteljem? Vodstvo sv. Cirila in Metoda prosi podpore, isto tako društvo za podporo slovanskih dijakov na Dunaji. Prošnje se izroče finančnemu odseku.

Poslanec Klun stavi samostalni predlog, s katerim se popravljajo §§. 5, 6 in 7 postavbe z dne 20. julija 1863 o postavljanju in popravljaji cerkva. — Predlog bode poslanec v prihodnji seji utemeljeval.

Vladna predloga z načrtom o vzgojevalnicah in učilnicah za gluhoneme in slepe otroke izroči se na predlog poslanca Detele gospodarskemu odseku; vladna predloga z načrtom zakona, s katerim se izdajajo na podstavi zakona z dne 17. junija 1888 l. drž. zak. št. 99 določila o plačilu za verski pouk po javnih ljudskih šolah, izroči se na predlog poslanca Šukljeja — finančnemu odseku.

Poslanec Murnik poroča v imenu deželnega odbora o novih splošnih volitvah za deželni zbor vojvodine Kranjske, razpisanih na podlagi Najvišjega patenta z dne 19. aprila 1889. Odobré se vse volitve kmetijskih občin brez razgovora.

K volitvi Ljubljanskega mesta oglasi se poslanec Klun in pravi, da ima po natančnem pregledu volitve Ljubljanskega mesta mnogo pomisle-

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik

Drugi del.

II.

(Dalje.)

Ječar Gregora blagoslovljal je v duhu svojo misel, da je šel sedet na kamen. V prijetno zakurjeni sobi in pri vrčku „rezkega“ iz mestne pivovarne povedal je Refundi vse na drobno o zakopanem zakladu izza švedskih vojsk.

„Ako mi s svojo vednostjo pomorete, hvalen vam bom do smrti. Toliko vam bom dal, da bode na stara leta mogli živeti brez skrbi in mirno. Pri-povedujejo o vas, da ste iz knežjega rodu, slišali ste brez dvojbe to tudi. A jaz ne verujem temu. Ako bi bili iz knežjega rodu, ne bi se vedno potikali od vasi do vasi...“

Refunda uprl je tako ostro oči v ječarja Gregoro, da je v svojem govoru najedenkrat umolknil, kakor bi odrezal.

„Ako ste me radi teh besed poklicali k sebi, Gregora? —“

„Radi vaše vednosti, Refunda. Prišlo mi je to le tako na jezik. Nisem vas mislil s tem razbuditi. Besede so besede. Lovite jih mej ljudmi!“

Refunda povsili je glavo in položil si koščeno desnico na čelo.

„Res da vem sredstvo, katero bi vam moglo pomoči do zaklada. A — —“

„Vse storim, najhujega se lotim, Refunda!“ Prekinil je naglo ječar svojemu gostu besedo.

„Ako hočete! — Poslušajte tedaj! Imeti moram sedem las z glave človeka, katerega čaka smrt na vislicah. Mora pa biti človek, ki ni nikogar okral, nikogar umoril, ki se nikdar ni rogaj Bogu —“

„Ravno takega imamo tu! Kmet je iz Jiřic. Poprej je bil ondu sodnik in imenuje se Květ. Prijeljal so ž njim še jednega, baš ko je zvonilo dan.“

„A s čim sta se pregrešila?“

Refunda vprašal je z ravnodušnim, hladnim glasom. Imel je glavo še povešeno in koščena njegova desnica počivala mu je še na čelu.

„Pozabila sta najprej sama ubogati in potem učila sta druge. Početnika one grde ustaje v Pod-

lesji sta baje. Saj ste gotovo že o tem slišali. Lep kos sveta prebrodite in mnogo zveste.“

„In na vislice bodeta morala?“

Refunda vprašal je še ravnodušneje in še niže povsili glavo.

„Gotovo bodeta morala na strah in grozo vsem drugim!“

V sobi zavladala je grobna tišina. Refunda podprl si je zdaj čelo z obema rokama. Gregora pozabil je v tem trenutku popolnoma, da je pri tukajšnji okrajni sodnji precej važna osoba in da „spada h kriminalu“ kakor se je navadno ponašal.

„Rečem vam, Refunda! — Ali bodete poskusili?“

„Stavite se v nevarnost, da izgubite službo! Utegnili bi se vam dogoditi še kaj hujega!“

Ječar Gregora jel se je glasno smejati.

„Kaj služba! — Ali je potem trebam? — Od-povedal bi svoj posel potem gospódi sam. — Kako morete imeti take skrbi!“

„Povedal vam še nisem vsega!“

Refunda je naglo ustal, kakor je delal, kadar je hotel kaj važnega izgovoriti, in uprl ostre oči v Gregoro, da je ječarju zastala za hip kri v žilah.

kov zoper volitev g. Hribarja. Poročilo deželnega odbora slove:

„Od 1813 v volilskem imeniku upisanih volilcev udeležilo se jih je 575 volitev. Od oddanih glasovnic glasilo se je na gospode:

Petra Grassellija, župana v Ljubljani, 508, Dr. Alfonza Mosche-ta, advokata v Ljubljani, 276, Ivana Hribarja, glavnega zastopnika zavarovalne banke „Slavije“ v Ljubljani, 226, Ivana Föderla, pekarskega mojstra v Ljubljani, 73, Josipa Regalija, mizarskega mojstra v Ljubljani, 40, Dr. Karola viteza Bleiweissa 6. Dr. Ivana Kaplerja, c. kr. okr. zdravnika v Ljubljani, 4, Jakopa Milavca in Frana Majarja po 1 glas.

Ker je samo gospod Peter Grasselli, absolutno večino glasov dobil in je vsled tega jedino le on izvoljenim smatrati, treba je bilo ožje volitve mej Dr. Alfonzom Moschetom in Ivanom Hribarjem. Le-ta vršila se je dne 9. julija 1889.

Od 1813 volilnih upravičencev udeležilo se jih je volitve po glasovalnem seznamu 672 in po številu glasovnic 674. Ker to ne upliva na izid, deželni odbor ni uvidel potrebe, to stvar nadalje preiskavati.

Od glasovnic se je 350 glasilo na gospoda Ivana Hribarja in 322 na gospoda Dr. Alfonza Moscheta, dva na gospoda, katera nista bila v ožji volitvi. Ta dva glasova sta z ozirom na določbo § 50. deželno zbornice volilnega reda neveljavna.

Pri tej volitvi so se pred volilno sobo izročile nove glasovnice s pritiskanim magistratnim pečatom onim volilcem, kateri so se izkazali z legitimacijami ali pa katerih identiteta se je dokazala. Vsled pozvedb konstatovano se je identiteta vsacega teh volilcev tako natanko, da o njej niti dvoma ni moglo biti in le zaradi tega dopustila je komisija te volilce k volitvi.

Iz tega je razvidno, da se neso izpolnjevala določila §. 19. deželnega volilnega reda, kateri določa, da se ima ožja volitev vršiti istim načinom, kakor glavna. Tu pa so se glasovnice izročale pred durmi magistratne dvorane, ko postava določuje, da se izkaznice pošljejo 24 ur preje na dom. Tudi se ima dan volitve javno naznaniti, kar pri ožji volitvi v Ljubljani ni bilo, saj na vogalih ni bilo nobenega naznanila, je li bil na rotovži, govornik ne vé, on ga ni videl. Magistratni uradniki so glasovnice delili tudi drugim ljudem, ne samo volilcem. (Dr. Tavčar: To ni dokazano!) Poslanec Klun odvrne, da je videl to z lastnimi očmi in to mu je najboljši porok, da je tako bilo. Vsak volilec se mora po postavi s svojo izkaznico izkazati in če je volilna komisija ravnala drugače, ravnala je krivo, ker le izkaznica dá volilcu pravico, da stopi v volilno sobano. Prihajali so pa v volilno sobano, ki neso imeli nobene volilne pravice. Zaradi vseh teh pomislekov nasvetuje, da se volitev Petra Grassellija potrdi, volitev Ivana Hribarja pa izroči posebnemu odseku sedmerih članov.

Dr. Tavčar se neče spuščati v podrobnosti in se v bistvu ne protivi, da se kanoniku Klunu neprijetna volitev izroči odseku. A prej, ko bi glasoval za ta predlog, hotel bi, da bi poročevalec deželnega odbora razložil natančneje poročilo, da se

ne bode zastoj tratil čas deželnega zbora, ki je gotovo namenjen boljšim stvarim. Če ni najmanjšega dvoma, čemu bi volili legitimacijski odsek. Če je stvar taka, nasvetuje, da se volitev takoj potrdi.

Poslanec Murnik pravi, da je deželni zbor zgolj mogel poročati le o tem, kar je v aktih, in iz teh je razvidno, da ni niti proti volitvi g. Grassellija, niti proti ožji volitvi g. Hribarja ugovarjati. Merodajen je za poročilo zapisnik volilne komisije, katerega poročevalec prebere. Z ozirom na ta zapisnik, obrnil se je deželni odbor do mestnega magistrata, naj naznani, kako se je identiteta vsacega volilca konstatovala.

Poročevalec prebere dotični magistratov dopis, kateri je zasljal člane volilne komisije, ki so izjavili, da je bilo neznatno število volilcev, ki so volili brez izkaznic. Volilci, ki jih neso imeli, so smeli voliti šele potem, ko se je konstatovala identiteta. Tudi z gospodom županom in vladnim komisarjem je govoril poročevalec in rekli so mu, da je bilo število volilcev, ki so volili brez izkaznic tako neznatno, da ne bi iritovalo izida volitve.

Volitev g. Grassellija se potem odobri, a vsprejme se predlog g. poslanca Kluna, da se izroči g. Hribarja volitev verificijskemu odseku sedmero udov, ki se bode volil koncem seje.

Potem se potrdi vse druge volitve mest in kupčijske in obrtniške zbornice, kakor tudi velikega posestva. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. oktobra.

Dne 20. oktobra začno se na Dunaji skupne ministrske konference, katerih se udeležijo ogrski ministri Tisza, Szapary in Silagyi.

Finančno ministerstvo pripravlja reformo direktnih davkov. Ne tajimo, da je ta reforma potrebna, toda veseliti se je ne moremo, ker nas skušnja uči, da vse davčne reforme merijo le na povišanje davkov.

Tirolski deželni glavar je v nagovoru, s katerim je otvoril deželni zbor, protestoval proti temu, da bi se popustile starotirolske tradicije o jedinstvi dežele in bi se odločil italijanski del. Oficijozni listi zaradi tega govora proslavljajo tirolskega deželnega glavarja in naglašajo, da bi nobena avstrijska vlada ne privolila v razdelitev Tirolske.

Vnanje države.

V soboto je došlo od kralja Milana dovoljenje, da sme kralj srbski obiskati mater svojo. Kralj se je na to takoj odpeljal v spremstvu odgojitelja svojega Dokića h kraljici Nataliji. Dokića vsprejela je kraljica jako hladno. Sinu je pa povedala, da hoče ostati v Belemgradu in si kupiti hišo. Kralj je bil jedno uro pri materi svoji. Ta čas se je pred hišo bila nabrala velika množica, ki je živio klicala odhajajočemu kralju. — Kraljica Natalija je vsprejela v avdijenciji tudi vodjo radikalcev Pasica. — Vlada srbska je iztirala dopisnike časopisov „Times“, „Daily News“ in „Deutsches Volksblatt“, ker so pošiljali listom svojim lažnjiva poročila.

V nedeljo se je sešla skupščina srbska. V prvi seji je volila verificacijski odsek. Jeden liberalnih skupščinarjev je odložil mandat, ker bi njegova volitev najbrž ne bila potrjena. Zasedanje skupščine bode trajalo 3 mesece.

Ne ve se, če se vrne Koburžan še v Bolgarijo. Po Sofiji se je nedavno širila vest, da je deželo zapustil za zmirom na željo Nemčije, ker bi drugače cara ne bilo v Berlin. Isti dan, ko je odpotoval Koburžan, prišel je v Sofijo mladi ruski knez Dolgorukov, sin onega Dolgorukova, o katerem se je pred leti govorilo, da je kandidat za prestol ruski. Sabo je prinesel kreditno pismo za 100.000 frankov pri njej ter si je takoj dal na bolgarsko narodno banko v Sofiji izplačati 4000 frankov. Vlado je prosil, da se mu dovoli obiskati vojašnice, katero dovoljenje se mu je dalo. Proti Stambulovu se je izjavil, da potuje po Bolgariji le kot turist, da ga pa jako veseli, da v deželi vlada tako lep red. Vse bode razložil ruskomu prestolonasledniku, s katerim sta dobra prijatelja. Ruski agenti in listi napačno poročajo o položaji v Bolgarskeji. Vlada je pa takoj sumila, da je knez prišel s kakim drugim namenom Občeval je mnogo s Cankovci in ljudmi nižjih razredov in je šuntal proti vladi in Koburžanu. Potem se je spomnil, da bi dal opraviti rekvizit za pokojnega carja Aleksandra II. in za vojske pale v poslednji vojni. Vlada mu pa zato ni dala dovoljenja, ker je mislila, da se s tem le namerava kaka demonstracija. Prepovedala je svečenikom, da nikdo ne sme opravljati te službe božje. Dolgorukov je vzlic vladni prepovedi dal nabiti plakate, v katerih vabi narod k nameravanemu rekvizitu in potem šel je k ministru Stranskemu še jedenkrat prosit dovoljenja. Slednji mu je prošnjo naravnost odrekel, češ, da vlada bolgarska previsoko ceni spomin carja Aleksandra, da bi mogla kakemu turistu dovoliti, da vabi narod k rekvizitu za tem carjem Izmej 2000 do 3000 ljudij, ki bi se zbralo na tako povabilo, bi se jih lahko našlo kacic deset, ki bi izzvali kak skandal. Ko je Dolgorukov videl, da nič ne opravi, odpotoval je iz Sofije v Beligrad.

Narodna banka italijanska bode baje štiri milijone lir posodila abesinskemu kralju Meneliku. Za posojilo bode jamčila italijanska država, katerej bode pa Menelik zato dovolil velike narodnogospodarske koristi.

O razmerah na Kretu poroča se angleškemu listu „Daily News“, da je Šakir paša sprva kaj zmerno postopal. Pokazal je pa vso strogost takoj, ko so carske čete zasele vse strateške važnejše kraje na otoku. Pet komisarjev krečanskega naroda, s katerimi se je z začetka prijazno pogajal, je v Kanei pridržal za tale. Vojaki so začeli loviti kmete in jih odvajati v ječe brez vsacega uzroka in brez preiskave. Kmetov ne zapirajo samo, temveč jih tudi bičajo. Palica deluje strašno, zaradi tega pa beže vsi mlajši moške v gore, starejše in nedolžne pa zapirajo in nečloveški pretepljejo. Množine kmetov vsak dan pripeljejo v Kaneo. Nesrečneži so vselej že jako utrjeni in pretepeni. Mnogi blujejo kri, drugi pa umro, jedva da jih tja privlečejo. Kmete priklepajo k stebrom z obrazom proti robu obrnjenim. Tako morajo po več ur stati, da jih solnce peče v obraz. Vojaki kaj neusmiljeno ravnaajo z ujetniki, da silijo jih celo, da morajo vojake nositi na hrbtu, zlasti čez reke. Cesarski vojaki moré nedolžne ljudij in kradejo po vaseh živila. Turki pa iz sovraštva ovajajo kristijane, da jih potem zapirajo. Če gre kristijan Turka tožit, pa nič ne opravi. Evropski konzuli so Šakirja pašo že opozarjali na te dogodke, pa jim je odgovoril, da ničesar o tem ne vé.

Dopisi.

S Ponikve pri južni železnici 13. oktobra. [Izv. dop.] V naši vasi in tudi drugod v okraji se namerava od strani občinskih zastopov odposlati visokemu justičnemu ministerstvu prošnja, da

In on se vender ni vsake stvari ustrašil. Bal se ni niti najodpornjšega izraza v očeh zločinca.

„S sedmimi lasmi dveh takih zločincev moram dvakrat o polnoči do jedne h kapelici in v tretje moram pripeljati oba jetnika na mesto, kjer je skrit zaklad.“

Refunda je umolknil, njegove ostre oči pa so motrile vsak gibljaj na obrazu jetničarjevem.

Gregora zagledal se je v kot svoje sobe z žalostnimi očmi, iz katerih je mogel Refunda spoznati, da izgublja vso nadejo, da bo kedaj dospel do rodovinskega zaklada.

„Sicer je zaman vse govorjenje in še bolj zaman ves trud!“

Refunda pripravljaj se je na odhod.

Ječar gledal je še vedno z žalostnim očesom v kot svoje izbe, kakor bi bil poslednje besede svojega gosta do dobra preslišal.

„In drugega sredstva ni?“

„Ne!“

Refunda prijel je že za kljuko.

„Ali veste, da gre pri tem za mojo glavo?“

„Za tuje grlo se ne brigam! — Ako nečete, pustite! — Ne silim vas k ničemu.“

Refunda govoril je zopet tako zbadljivo in tako odmerjeno, kakor je bil že zdavna vajen.

„Morda se zmeniva!“

Refunda na te besede ječarjeve ni niti obrnil glave.

„Morda se premislim! Slišite, Refunda? —

Ali mi zopet oba nazaj privedete?“

Refunda obstal je mej vrati.

„Kakor hočete, na nitki ali pa na žimi iz konjskega repa!“

„Tudi to bi vi mogli!“

Refunda začel se je smejeti, a bilo je tako, kakor gavranu zastane glas v črnem grlu.

„Tako ju omamim, da pojdetaj za mano kakor ovci. Zgubila bodeta pamet, zgubila glas, zgubila sluh in hitro jima bo, kakor bi imela divne sanje!“

Refunda položil je zopet roko na kljuko.

Ječar Gregora oddahnil se je globoko.

„In dveh trebate za to?“

„Brezpogojno dveh! — Jeden mora kopati in drugi glino odmetavati. Moji roki se ne smeti ničesar dotakniti...“

„Kedaj pridete zopet?“

„Ali hočete, da pridem?“

„Bogati postanete, Refunda. Na stara leta imeli bodete lagodno življenje. Napravili bodete nahodoma konec temu nemirnemu življenju...“

Refunda se je smejal, kakor bi ječarja Gre-

goro za njegovo bodočo radodarnost iz duše, iz vsega srca pomiloval, in za nekaj trenutkov korakal je zopet po prostranem, štirioglatem trgu s povzdignjeno glavo in napetimi prsmi ne zmeneč se za nikogar, kakor bi tukajšnje okrajno mesto z vsem bilo zapisano na njegovo ime v zemljiških deskah.

Danes pa je bil že četrti dan, a Refunda še ni prišel.

Ječar Gregora stopil je vsakih pet minut pred vrata ozirajoč se pozorno, ne uzre-li kje visoke njegove postave. Tri cele noči ni spal, in uzorna, včasih celo prevelika skrb Gregorova za jetnika v tukajšnjih ječah spremenila se je skoro v nemarnost. Hodil je s povešeno glavo, kakor bi rodovinski zaklad ležal pod kako izhojeno ploščo na mostovži. —

Nedostajal je do tedna le še jeden dan, a o Refundi niti sluha.

Pred ječo, katere se danes solnčni žarki niti dotaknili niso, čuli so se danes že drugi koraki, tu v ključanici zaškripal je ključ tudi drugič.

Kvčt dvignil je brzo glavo, medle, motne oči so se mu živo zalesketale in verige na nogi in roki zazveneale, kakor bi odpadale vsled neke tajne sile. A takoj naklonila se mu je zopet glava na prsi, in oči zakalile so se mu še temneje. (Dalje prih.)

se za Šmarijski okraj napravi mesto drugega notarja in sicer tako dolgo, dokler bode sedanjí notar g. Andrej Kokol svoj posel še opravljal.

Ta prošnja se ne bode odposlala zaradi tega, da bi se izrazilo nezaupanje proti poštení in spoštovani osobi g. Kokola, ki že blizu 40 let tukaj notarski posel opravlja, marveč zaradi tega, ker je rečeni notar že blizu 80 let star, poslednji čas vedno bolan in niti važnejih opravil ne more sam voditi, niti nadzorovati in mora taka dela izvrševati nekdanji graščinski sluznik, ki zakonov prav nič ne pozna. Sicer se pa bode v tej prošnji izrekla nujna želja, da bi se justično ministerstvo pri ustanovitvi mesta drugega notarja oziralo na take prosilce, ki so slovenskega jezika v besedi in pisanji popolnoma zmožni, da vendar že kdaj pridemo tako daleč, da bomo dobivali notarska pisma v istem jeziku, v katerem stranke žele, ne pa pisma, katera tolmači navadni pisar, ki ne zna niti nemškega niti slovenskega pismenega jezika in katera pisma so le podlaga dolgotrajnim pravdam.

Občni zbor „Glasbene Matice“

bil je preteklo soboto zvečer v društvenih prostorih. Gosp. predsednik Fr. Ravnikar pozdravi došle člane in poroča o društvenem delovanju l. 1888/89. tako:

Pri občnem zboru „Glasbene Matice“, ki se je zaradi zakasnelega natiska društvenih muzikalij vršil še le 29. decembra 1888 leta, izvoljeni so bili v odbor sledeči gospodje:

A) Ljubljanski, dr. Bleiweiss, Drenik, dr. Ferjančič, dr. Hudnik, Krulec, dr. Majaron, Paternoster, Ravnikar, Razinger, Svetek, Valenta, Vencajz in Žumer.

B) Unanji, gg. Fajgelj, Gregorčič, Staré, Šušteršič, Žirovnik.

Ta novo izvoljeni odbor, katerega član je tudi po pravilih g. vodja Gerbič, ne da bi moral biti voljen konstituoval se je pri prihodnji odborovi seji sledeče:

Izvoljeni so bili: dr. Bleiweiss podpredsednikom, dr. Hudnik blagajnikom, Josip Paternoster tajnikom in arhivarjem in g. Vencajz šolskim nadzornikom.

V artistički odsek so bili voljeni sledeči gospodje: Gerbič, Razinger, Svetek, Vencajz in Žumer.

Odbor je imel tekom leta osem rednih sej.

Ker je Gustav Wagner, učitelj za gosli, službo odpovedal, treba je bilo poiskati pred vsem novega učitelja. Po posredovanju g. vodje Gerbiča posrečilo se je društvu pridobiti izvrstno učiteljsko moč v osobi g. Moserja, ki si je tekom leta s svojo požrtovalno marljivostjo in vestnim opravljanjem svojega težavnega posla stekel mnogo zaslug za našo glasbeno šolo.

Koncem leta 1888. naznanil je naš rojak g. Blaž Fišer, da namerava v redutni dvorani koncert prirediti, zajedno proseč odbor potrebne podpore, katero mu je tudi drage volje obljubil. Koncert vršil se je dne 13. januarja 1889 in je bil po vsem izboren in veščaki so trdili, da je igra Fišerjeva bila še bolj dovršena, kakor leta 1888., ko je sodeloval pri velikem koncertu „Glasbene Matice“. Kot kontrabasist slovel je Blaž Fišer že zunaj Avstrije in bi sigurno popel se bil do svetovne slave, ko bi mu bilo usojeno dolgo življenje. Toda vsled revščine in glada, katera je moral prenašati v onih letih, ko se je šolal na konservatoriji, je telesno tako oslabil, da hude bolezni, katera ga je zalotila, ni mogel zmagati, in legel je v rani grob na veliko žalost vseh slovenskih glasbenikov. Bodi mu zemljica lahka.

Omeniti mi je ob tej priliki tudi prerane smrti v obče spoštovanega rodoljuba in člana gosp. M. Pakiča, ki se je še zadnjo ure spomnil našega zavoda, ter mu v svoji oporoki volil 100 gld. Odbor položil je na krsto njegovo venec. Večen naj mu bo spomin!

Dr. Hudnik se je zarad odpotovanja v Beč poslu blagajnika odpovedal, ter denar in vse druge spise izročil gosp. predsedniku, ki je ves čas provizorično opravljal službo blagajnikovo. Naložila se je računska knjiga, ki zelo olajšuje sestavo računskega zaključka, in sploh so se vsa blagajniška opravila po njegovem naporu tako uredila, da bode prihodnji blagajnik imel lahko stališče. Sestavila sta se tudi dva popolna imenika jeden za tajnika, drugi za blagajnika. Dognalo se je tudi po računih in žurnalih, da je udnina plačal, in za katero leto,

tako kdo je imenik, katerega do zdaj prav za prav blagajnik še imel ni, v najlepšem redu sestavljen.

Za leto 1888/9. izdalo je društvo sledeče muzikalije: 1. Foersterjeve šole III. del, 2. Šest Nedvedovih moških zborov.

Te muzikalije razposlale so se te dni udom „Glasbene Matice“ in sicer vsem zunanjim in tudi večini Ljubljanskih udov.

V glasbeni šoli poučevalo se je v igri na klavirji 121 učencev v 7 oddelkih, v igri na goslih 35 učencev v 4 oddelke, v solo petji 11 učencev v 3 oddelkih, v zbornem petji 50 učencev, v splošnem petji 94 učencev v 2 oddelkih, v teoriji harmoniji 103 učencev v 2 oddelkih, upisanih je bilo skupaj 228 učencev, uračunši one moškega zbora.

Šolnine oproščenih je bilo 30, mej temi za klavirski pouk 8, za goselski pouk 12, za razne druge instrumente 9, za solo petje 1.

Pouk vršil se je po natančno določenem učnem redu. Učitelji so bili:

1. Gosp. Gerbič, vodja, za solo, zorno in splošno petje, za teorijo in harmonijo in za klavir.

2. Za klavir: gospa Gerbičeva, gospodična Šumanova, in gospoda Janušovsky in Moser.

3. Za godala in trobila in razne instrumente gosp. Stiaral.

Dne 5. maja 1889 priredil je Matičen odbor z gojenci šolski koncert v redutni dvorani, katerega se je udeležilo veliko odličnega občinstva izmeje do stojanstvenikov deželni predsednik baron Winkler, župan Grasselli, cesarski svetnik Murnik in drugi.

Koncert obsegal je 7 točk, ki so se vse gladko izvajale in pričale o zavoda lepem napredku, o čemer gre posebna hvala vodstvu in učiteljskemu osebju.

Dne 26. maja bil je običajni majski izlet vseh gojencev „Glasbene Matice“ na Drenikov vrh, ki se je prav dobro obnesel.

Javni izpiti, glasbene šole, ki so se vršili dne 5., 6., 8. in 9. julija t. l. bili so vidni dokaz njegovega povoljnega napredka.

Ni mi naloga, ocenjevati vse posamne točke obširnega vsporeda, a konstatovati moram, da so vsi gojenci dane jim naloge prav dobro in deloma izvrstno pogodili. Posebno pohvalno uspevala je goslarska šola, katero je vodil g. učitelj Moser. A tudi ostalo učiteljsko osebje bilo je svoje nalogi popolnoma kos, in zahvala, katero mu je izrekel g. predsednik Fran Ravnikar v svojem ugovoru, bila je istinito zaslužena.

In tako je „Glasbene Matice“ odbor dovršil 8. leto svojega šolskega, in 18. leto svojega društvenega delovanja. Kreпки sadovi tega dolgoletnega delovanja mu bodo izvestno v spodbujajo, da bode tudi v bodoče častno rešil svojo nalogo in vse svoje moči zastavil v daljni razvoj tega prekoristnega zavoda.

Po poročilu g. Ravnikarja, ki je po odhodu g. dr. Hudnika blagajniški posel provizorično opravljal, imela je „Glasbena Matica“ leta 1888/89. dohodkov 4.917 gold. 47 kr., stroškov pa 4.866 gold. 91 kr., torej ostaje gotovina 50 gold. 56 kr.

V novi odbor izvoljeni so bili sledeči gospodje:

A) Ljubljanski: Fran Ravnikar, dr. Kar. Bleiweis, Anton Dečman, Fran Drenik, dr. Andrej Ferjančič, Anton Foerster, Ivan Krulec, dr. Majaron, Josip Paternoster, Ant. Svetek, Vojteh Valenta, Ivan Vencajz, Andrej Žumer. — B) Zunanji: Danilo Fajgel, Simon Gregorčič, Anton Starec, Fran Šušteršič, Janko Žirovnik.

Domače stvari.

— (V verefikacijski odsek) bili so danes izvoljeni: Hinko Kavčič, Janko Kersnik (načelnik), K. Klun, dr. Tavčar, Višnikar, dr. Schaffer (namestnik), baron Taufferer.

— (Proti potrditvi Hribarjeve volitve) glasovali so Nemci in klerikalci. Toliko za danes čitateljem v informacijo.

— (Mesto Ljubljansko) prevzelo je zakup užitnine za l. 1890, 1891. in 1892. Ministerstvo zvišalo je bilo zakupnino za več nego 12 000 gld. na leto, potem pa nekoliko odjenjalo. Vender bode plačevati na leto nad 9000 gld. več.

— (Novi Lavantinski škof dr. Napotnik) bil je porojen dne 20. septembra 1850. l. v Konjiški župniji, je torej še le v 40 letu. Gimnazijo obiskoval je v Celji, bogoslovje v Mariboru, kjer je bil dne 25. julija 1875 v mašnika posvečen.

K včerajšnji notici o njem dostavljamo, da je pred osmimi leti bil mestni kaplan in katehet na deški ljudski šoli v Mariboru, pozneje profesor v semenišči Z Dunaja obiskoval je večkrat pokojnega knezoškofa Stepišnika, kateri ga je nekda v pismu na cesarja kot svojega naslednika priporočil.

— (Društvo „Zavednost“) v Podmeltci na Goriškem obrnilo se je bilo po svojem odboru s posebno izjavo, katero sta podpisala predsednik g. Ant. Brilot in tajnik g. Ant. Urbančič do slovenskih poslancev goriških, naj bi blagovolili izvoliti deželnega poslanca prečast. g. dr. Gregorčiča v deželni odbor. — Tudi ta izjava ni nič pomagala, kajti izvoljen je proti volilcev izrecni želji dr. Nikolaj Tonkli. Kolikor mi razmere poznamo, smo si gotovi, da se bode to preziranje želj volilcev britko maščevalo.

— (Osobne vesti) Za mesto I. mašinista pri vodovodu Ljubljanskem oglasilo se je 70 prosilcev. Zaradi nezadostne sposobnosti zavrnilo se je takoj 60 prošenj. Izmeje ostalih prosilcev pa bil včeraj v mestnega zbora tajni seji I. mašinistom imenovan g. Karol Šarec, rodом Ljubljancan. — Drugim mašinistom pa je bil imenovan g. Marušič, rodом Tržacan. Imenovanje obeh je začasno, gosp. Šarec ima nastopiti službo s 1. dnem nevestra.

— (Iz Celovca.) Gospod dr. J. Šegula, narodni odvetnik v Celovci, je tukajšnji in Ljubljanski odvetniški komori naznanil, da se preseli v Novomesto na Kranjskem.

— („Slov. učiteljskega društva“) odbor se je v zadnji seji tako-le konstituiral: Andrej Žumer, predsednik; Fran Govekar, podpredsednik; Ivan Krulec, tajnik; Ivan Tomšič, blagajnik; Fran Kokalj, knjižničar. Odborniki: Fran Bahovec, Jakob Furlan, Andrej Praprotnik in Ant. Razinger.

— (Slovnica italijanskega jezika.) Knjiga, ki jo je pod tem naslovom pred kratkim izdala in založila „Matica Slovenska“ gre, kakor se kaže, prav dobro mejsvet. Da se društveniki, ki jo žele, ne bi preveč zanašali, bodi jim povedano, da se dobi le kot založna knjiga pri Matici ali pa v posameznih knjigotržnicah proti cení 1 gld. posameznim iztisom.

— (S Studenca pod Ljubljano) se nam piše: Danes 13. t. m. ob polu 4. uri nastal je tukaj požar. Pogorela je jedna hiša: Da se ni ogenj razširil po vasi, ki šteje nad 30 števil, to se imamo zahvaljevati gasilnim društvom, katera so pokazala, kako so koristna. Gasilci iz Velč in iz Bizovika prihiteli so takoj na pomoč in s svojo izurnostjo udušili požar. Zaslužili so, da jih javno pohvalimo, kakor tudi vrlo žandarmerijo, ki je bila nemudoma na lici mesta in prav dobro vršila svoj posel. Zupana Luke Straha pa nismo videli pri požaru.

— (Za lovce.) Pri Laškem trgu na hribu „Malič“ (nad 900 m) ustrelil je te dni dr. Schwab divjega kozla 29 kl. težkega. Isti dan ustrelili so ondu troje srnjakov po 21, 24 in 27 kl. Pred več leti ustrelili so divjega kozla v Zagorji, pred več nego 50 leti pri sv. Miklavži, pred mnogimi leti pa pri Zidanemmosti nad poltretji stot težkega jelena.

— (Dobava kruha in ovsa.) Upravna komisija c. kr. vojaške oskrbovalnice v Ljubljani razglša, da bode obravnava zarad dobave kruha in ovsa za postaji Ljubljana in Toplice 25. oktobra 1889. Vsprejemajo se le pismene ponudbe, katere je vsaj do dne 25. oktobra in to do 10. ure dopoldne uložiti. Natančni pogoji in obrazci za ponudbe se vsaki dan v ces. kr. vojaški oskrbovalnici morejo pregledati.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 15. oktobra. Dr. Mihael Napotnik, velečenjeni rojak Konjiški imenovan knezoškofom Lavantinskim.

Dunaj 15. oktobra. „Militär-Verordnungsblatt“: Cesar odobril za najvišjim odločilom z dne 30. septembra 1889, da se v oboroževanje utrjenih mest stavi tudi Maksimova gostostrelka (mitrailleuse).

Budimpešta 15. oktobra. Cesarjevo ročno pismo čestita Haynaldu povodom njegovega mašniškega jubileja, priznava njegovo blagonosno delovanje z najlaskavejšimi besedami. Naj bi še dolgo ostal kinč cerkve in dežele!

Po predloženem budgetu vseh dohodkov 355,259.247, vseh stroškov 355,663.646, primankljaja 404.399 gld.

Palermo 15. oktobra. Pri banketu Crispiju na čast izjavil Crispi, da sme cerkev gotova biti popolne svobode v cerkvenih vajah in pravicah. Pobijati treba republičane, stranko internacionalce in anarhiste. Crispi zavrača očitane, da bi Italije vnana politika bila izživajoča. Mi in naši zavezniki podpiramo mlade narodnosti v razvoju. Politika Italije in drugih vlastij je miroljubna. Crispi spominja se prihoda nemškega cesarja v Rim in pravi, da Italija nema agresivnih namenov. Nihče nas ne bode napadel, ker smo močni in z močnimi zvezani. (Odobranje).

Razne vesti.

* (Strajk.) Iz Budimpešte se 12. t. m. javlja: V Draševi tovarni za izdelovanje opeke ustavilo je 300 delavcev svoje delo. Ker ravnateljstvo ni hotelo izročiti delavcem delavskih knjig, jeli so nekateri kamenje lučati. Redarstvo pomirilo je nezadovoljne in zaprlo devet izgreznikov. — V severni Franciji postaja, kakor se poroča 12 t. m. iz Bruslja, strajk rudokopov vedno hujši in opasnejši. Deset tisoč rudokopov strajkuje in odločno zahteva, da se jim meza zvika za 10 odstotkov. Oblastva prosila so brzojavni potom za pomnožitev vojakov.

* (Prepozno.) Iz Madrida se javlja: V Osuni v Andaluziji usmrtili so 30. m. m. radi umora nekega zločinca. Nesrečni mož bil je po španski šegi 24 ur pred svojo smrtjo z duhovnikom v kapeli zaprt in je tamkaj pričakoval pomiloščenja, za katero so prosila razna oblastva in mesto Sevilja pri kraljici vladarici. Kraljica uslišala je prošnjo in odredila, da se pomiloščenje objavi v uradnem listu in takoj brzojavni potom naznani v Osuno. Uradni list objavil je pomiloščenje, a brzojavni urad deloval je tako počasno, da je vesela vest došla po brzojavni žici v Osuno še le po usmrtenji obsojenčev. Mej občinstvom in oblasti vlada zdaj nepopisna razburjenost in nevolja brzojavni upravi.

* (Konkurenca ženske lepote.) V Parizu vršila se bode 20. t. m. konkurenca ženske lepote, h kateri se je dozdej oglasilo že 30 krasotic, in sicer: 2 Angležinji, 2 Rusinji, 2 severni in 2 južni Američanki, 1 Irlanka, 2 Ogerki, 2 Lahinji, 1 Rumunka, 5 Francozinji in 4 orijentalke. Zanimivo je pak posebno to, da je brdka Irlanka, ki se je objavila za konkurenco, hči nekega visokega protestantskega cerkvenega dostojanstvenika in omožena z gledišnim igralcem pri „Comédie Française“ v Parizu.

SLOVANSKI SVET

prinaša v 19. številki naslednjo vsebino: Obče gospodarske zadeve Slovanov. — Državno pravo v Avstriji. — O kritiki dr. Mahničar. I. Nasprotniška razpravljanja o namišljenem propagovanju vztočnega razkola. (Dalje.) — Ignacij. Slika iz zapadne Prusije. Iz poljščine prevlel-kl. (Dalje in konec.) — Dopis izmed ogerskih Rusov. — Pogled po slovenskem svetu. a) Slovenske dežele. b) Ostali slovenski svet. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se pošilja naročniku izdajatelju „SLOVANSKEGA SVETA“ v Gorico. — Naročnina znaša: za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četrt leta 1 gld. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 3 gld. 60 kr., poluletno 1 gld. 80 kr., četrtletno 90 kr.

Signuren zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zaprtja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja, pomanjkanja slastij do jedi in drugih slabosti, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prášek“ Škatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštmem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (55—13)

„LJUBLJANSKI ZVON“
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 12. oktobra.

Na Dunaji: 65, 73, 23, 32, 59.
V Gradci: 13, 6, 2, 28, 3.

Tuji:

13 oktobra.

Pri Slouu: Fischbach z Dunaja. — Be-r, Jelačić, Blochman in Bachrich z Dunaja. — Lengel in Szekely iz

Veljke Kaniže. — Schuster iz Inomosta. — Geborsam iz Toplice. — Binter iz Kampikaj
Pri Malté: Gasser, Saksinger, Köstner, Reichel z Dunaja. — Plescke iz Prage. — Askazini iz Pariza. — Böhm iz Berolina.
Pri Bavarskem dvoru: Wolf iz Kočevja.
Pri Južnem kolodvoru: Leeb z Kutne Hore. — Visintini iz Vidna.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14 okt.	7. zjutraj	731.0 mm.	9.8° C	sl. jz.	dež.	1.00 mm.
	2. popol.	729.1 mm.	13.8° C	sl. jz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	727.8 mm.	9.6° C	sl. jz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 11.9°, za 1.0° pod normalom.

Dunajska borza

dné 15 oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 83.80	gld. 83.95
Srebrna renta	84.80	84.90
Zlata renta	110.10	110.30
5% marcna renta	99.55	99.65
Akcije narodne banke	921.—	921.—
Kreditne akcije	305.—	306.—
London	119.40	119.35
Srebro	—	—
Napol.	9.48	9.47 1/2
C. kr. cekini	5.67	5.67
Nemške marke	58.37 1/2	58.37 1/2
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld. 132 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 176 „	50 „
Ogerska zlata renta 4%	99 „	90 „
Ogerska papirna renta 5%	95 „	50 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 122 „	50 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120 „	—
Kreditne srečke	100 gld. 181 „	50 „
Rudolfove srečke	10 „ 19 „	—
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 142 „	25 „
Tramway-društ. velj 170 gld. a v.	230 „	25 „

Naznanilo.

Naznanjam, da iz proste roke prodam svoje

posestvo

obstoječe iz hiše v Šmartinu poleg ceste št. 13, petih oral njiv in travnikov in nekoliko gozda in uljudno vabim kupovalce.

Fran Bizavičar
v Šmartinu pri Ljubljani.

(850)

Aviso.

Opozarja se na razglas, objavljen v „Slovenskem Narodu“ št. 230 z dne 5. oktobra 1889, zastran zagotavljenja zakupne oddaje kruha v postajah: Wolfsberg, Beljak z Jezernico, Trbiž, Malboret, Raibl, Predil in Bolec, potem ovsa v Celovci s št. Petrom, št. Vidu na Gl., Wolfsbergu, Beljaku z Jezernico in Trbiži za leto 1890.

Natančnejši pogoji se lahko ogledajo pri c. kr. vojaškem preskrbovalnem magacinu v Celovci od 1. do 22. dne oktobra 1889 mej 10. in 12. uro dopoldne. (811—1)

!! Najvišje odlikovanje !!

LOHSE-ov šmarnični Eau de Cologne

bil je odlikovan na zadnji Melbournske razstavi in je zaradi svojih osveževalnih lastnosti slavno znan ne le kot dodatek k vodi za toileto in kopeli, temveč tudi posebno zaradi svojega močnega, oživljajočega duha za žepne robce, obleke i. t. d., in ga v vseh deželah bolj cenijo, nego jednostno Kolonjsko vodo.

Gustav Lohse, 46 Jäger-Strasse, Berlin,

dvorni parfumeur.

(719—6)

— Dobivajo se v vseh prodajalnicah parfuma in galanterijskega blaga. —

Papir za cigarete

LE GRIFFON

je najboljši.

(849—1)

Jedino zalogo za Kranjsko imata gospoda Vaso Petričič in Anton Krisper.

Ad št. 884.

Izveček iz razglasa.

Aviso.

Dne 25. oktobra t. l. ob 10. uri dopoldne bode v uradnih prostorih c. kr. vojaškega preskrbovalnega magacina v Ljubljani pismena ponudbena obravnavna za zagotovljenje zakupne oddaje kruha in ovsa za potrebo postaje Ljubljana za čas od 1. dne januarja do 31. dne decembra 1890, nadalje za zagotovljenje kruha za postajo Toplice na Kranjskem za čas od 1. dne julija do 31. dne avgusta 1890.

Natančnejši pogoji in ponudbeni formularji se razvidijo iz v popolnem obsegu v št. 234 tega lista z 10. dne oktobra t. l. objavljenega razglasa.

Upravna komisija c. kr. vojaškega preskrbovalnega magacina v Ljubljani. (832—1)

C. kr. priv.

kneza Auersperga železniška tovarna

na Dvoru na Kranjskem

priporoča se za zalaganje

(217—60)

komerčnega litega blaga, peči v velike izberi, ognjišče in ognjiščnih delov, kotlov v vsakršni obliki in velikosti itd. itd., litega blaga za stavbe: stebrov, oprijemalcev, svetilničnih stebrov priprostih in oplešanih, palic za okrižja, celih držališč, polzevih stopnic, strešnih oken itd., cevij za stranišča, plino- in vodovode, celih vodovodnih naprav, vodnjakovih cevij, sesal itd., rudniških priprav: stop in mečkal, pripravljalnih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., fužinskih naprav: valjarjev v pesek litih, trdilnih valjarjev litih v surovo železne oblikovnike, peresnih kladiv, klešč, škropcev, itd., strojnih delov surovo litih in zlikanih, parnih strojev do 50 konjskih sil, rastlinjakov in paviljonov iz litega in kovanega železa, mlinskih priprav, papirničnih priprav, ovnov za vodne tavbe, rezervarov v vseh velikostih iz ploščevine in litega železa, turbin po Girardovej in Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, transmisijah priprav: vratil, plošč za jermena, čelnih in stožastih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, s tenskih in visečih steljk, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., strojev vodostopnic, odvajajočih vododržalnih strojev, vodnih koles iz litega in kovanega železa, žaganih delov, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih Tavoletti- in žag z jarmom, stiskalnice: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., železa v palicah in osti iz kovanega pretopljenega železa.

Vprašanja glede cen se hitro odgovore.